ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MICHAEL B. ELMER
της 17ης Μαΐου 1995 *

1. Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Σεπτεμβρίου 1994, ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει ή, επικουρικώς, παραλείποντας να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 92/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές [1], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2. Κατά το άρθρο 15 της οδηγίας, τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από τις 5 Ιουνίου 1993.

Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν ενημέρωσε μέχρι τη λήξη της προθεσμίας αυτής την Επιτροπή για την εφαρμογή της οδηγίας, η Επιτροπή κίνησε με έγγραφο οχλήσεως της 9ης Αυγούστου 1993 την κατά το άρθρο 169 της Συνθήκης διαδικασία λόγω παραβάσεως της Συνθήκης. Δεδομένου ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απάντησε, η Επιτροπή επανέλαβε τις παρατηρήσεις της με την αιτιολογημένη γνώμη της 7ης Φεβρουαρίου 1994.

Η Ελληνική Κυβέρνηση απάντησε με έγγραφο της 7ης Απριλίου 1994 στο έγγραφο οχλήσεως και την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής. Στο έγγραφο αυτό εκτίθεται ότι η κυβέρνηση έχει κινήσει τη διαδικασία για τη μεταφορά της οδηγίας στο ελληνικό δίκαιο.

Εντούτοις, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ενημερώθηκε στη συνέχεια από την Ελληνική Κυβέρνηση για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

3. Η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αρνείται ότι υποχρεούται να μεταφέρει την εν λόγω οδηγία στο ελληνικό δίκαιο και ότι αυτό δεν έχει παραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας που τάσσεται με την οδηγία.

Η κυβέρνηση πάντως διευκρίνισε με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στο Δικαστήριο ότι είχε ήδη διευκρινίσει με το έγγραφό της της 7ης Απριλίου 1994 προς την Επιτροπή ότι υπήρχαν ορισμένες δυσχέρειες σε σχέση με τη μεταφορά της οδηγίας, αφενός, λόγω της φύσεως της οδηγίας και, αφετέρου, λόγω ελλείψεως κανονιστικού πλαισίου στο ελληνικό δίκαιο για την οργάνωση του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Ο αρμόδιος

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η δανική.

1 — ΕΕ L 165, σ. 27.

υπουργός συνέστησε κατά συνέπεια μια ειδική ομάδα εργασίας για την εξέταση όλων των πτυχών των σχετικών προβλημάτων.

Η Ελληνική Κυβέρνηση εξέθεσε περαιτέρω ότι η ειδική ομάδα εργασίας απέστειλε τον Μάιο του 1994 στην Επιτροπή ένα σχέδιο διατάξεων που είχε καταρτισθεί από τις διοικητικές υπηρεσίες για τη μεταφορά της οδηγίας. Ο λόγος για τον οποίο οι διατάξεις αυτές δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας είναι ότι δεν είχε ολοκληρωθεί η νομοθετική διαδικασία σχετικά με το κανονιστικό πλαίσιο για την οργάνωση του τομέα των τηλεπικοινωνιών. Ήδη όμως ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο και θα δημοσιευθεί το συντομότερο.

Αμέσως μετά τη δημοσίευση του ανωτέρω νόμου ο αρμόδιος υπουργός θα προβεί στη θέσπιση των προαναφερθεισών διατάξεων για τη μεταφορά της οδηγίας 92/44.

4. Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλείται διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης του, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο [2].

Ομοίως, από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει [3], ότι το αντικείμενο προσφυγής που ασκείται βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ καθορίζεται με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής. Ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία έχει παύσει η παράβαση της Συνθήκης, αλλ' η υπόθεση εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, εξακολουθεί να υφίσταται συμφέρον για τη διατήρηση του αιτήματος προκειμένου να καθοριστεί το έρεισμα της ευθύνης που ενδεχομένως υπέχει κράτος μέλος λόγω της παραβάσεως της Συνθήκης έναντι άλλων κρατών μελών, της Κοινότητας ή ιδιωτών.

5. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν αρνήθηκε ότι η οδηγία 92/44 του Συμβουλίου δεν έχει μεταφερθεί στο ελληνικό δίκαιο εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 15 της οδηγίας, πρέπει να αναγνωριστεί, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής, ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

6. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

2 — Βλ., π.χ., την απόφαση της 18ης Μαΐου 1994, C-303/93, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1994, σ. I-1901.

3 — Βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1993, C-37/93, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1993, σ. I-6295.

Πρόταση

7. Βάσει των ανωτέρω προτείνω στο Δικαστήριο να εκδώσει την ακόλουθη απόφαση:

— Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 92/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

— Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.